

Knjiga proroka Joela i laodicejska adventistička crkva sedmoga dana - broj dvadeset

Jeff Pippenger

2025-12-26

Broj dvadeset

Knjiga proroka Joela utvrđuje da se uništenje Božjega vinograda događa u četvrtom naraštaju.

Riječ Gospodnja koja dođe Joelu, sinu Petuelovu.

Čujte ovo, starci, i poslušajte, svi stanovnici zemlje. Je li se to zbilo u vaše dane, ili čak u dane vaših otaca? Kazujte o tome svojoj djeci, i neka vaša djeca kazuju svojoj djeci, a njihova djeca drugomu naraštaju.

Što je ostavio skakavac, pojela je selica; i što je ostavila selica, pojeo je crv; i što je ostavio crv, pojela je gusjenica.

Probudi se, pijanice, i plači; i kukajte, svi vi koji pijete vino, zbog novoga vina, jer vam je otkinuto od usta. Joel 1,1–5.

Prispodoba o deset djevice jest prispodoba o adventizmu, a buđenje u toj prispodobi nastupa kada se pšenica i kukolj razdvoje, u kojem trenutku kukolj postaje svjestan činjenice da je bio „odsječen” od „novoga vina”. Izraz „odsječen” predstavlja Abramov prvi saveznički korak, kada su junica, koza i ovan bili razrezani na dva dijela u obredu potvrđivanja Saveza krvlju. U tom istom savezničkom odlomku Bog određuje da će pohoditi svoj narod sudom tijekom četvrtoga naraštaja.

I reče Abram: Znaj pouzdano da će tvoje potomstvo biti došljaci u zemlji koja nije njihova, i služiti će im; i tlačiti će ih četiri stotine godina. A i narod kojemu će služiti ja ću suditi; i potom će izaći s velikim blagom. A ti ćeš otići k svojim ocima u miru; bit ćeš pokopan u dobroj starosti. Ali u četvrtom naraštaju oni će se vratiti ovamo; jer bezakonje Amorejaca još nije navršeno. Postanak 15:13–16.

Kada se proročanstvo ispunilo u četvrtom naraštaju, u naraštaju Mojsijevu, Gospodin je iznio Deset zapovijedi kao znak saveza s Bogom i Njegovim izabranim narodom. U drugom od tih deset zakona uvećana je svjetlost Abramovih četiriju naraštaja.

Ne pravi sebi lika rezana niti ikakve slike od onoga što je gore na nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodama pod zemljom: nemoj im se klanjati niti im služiti; jer ja, Gospodin, Bog tvoj, Bog sam ljubomoran, koji pohodim bezakonje otaca na djeci do trećega i četvrtoga koljena onih koji me mrze; a iskazujem milosrđe tisućama onih koji me ljube i drže moje zapovijedi. Izlazak 20:4–6.

Četiri naraštaja Abramova saveza bila su uključena u uzveličavanje Božjega karaktera kao ljubomornoga Boga. Njegova se ljubomora suprotstavlja rezanim likovima. U vezi s četvrtim naraštajem Abramovim također nalazimo postupni sud. Sud je bio nad narodom u kojemu je Božji

narod bio u ropstvu, kao i nad Božjim narodom, a nakon toga bit će suđeno Amorejcima. Abram prepoznaje postupni sudski proces koji započinje s Božjom kućom i postupno prolazi kroz svijet, a druga zapovijed pokazuje da sudski proces dijeli čovječanstvo na razred onih koji mrze Boga i na razred onih koji ljube Boga, predočujući tako zakon o nedjelji koji glasno objavljuje: „Ako me ljubite, držite moje zapovijedi.”

U istom razdoblju u kojem se Zakon daje na Sinaju, Mojsiju se pokazuje Božji karakter.

I Jahve reče Mojsiju: Isijeci sebi dvije kamene ploče kao prve; i napisat ću na tim pločama riječi koje bijahu na prvim pločama, koje si razbio. I budi spreman ujutro, pa ujutro uzađi na goru Sinaj i ondje mi se predstavi na vrhu gore. I neka nitko ne uzađe s tobom, niti neka se itko vidi po svoj gori; neka ni sitna ni krupna stoka ne pase pred tom gorom.

I isklesa dvije kamene ploče kao prve; i Mojsije urani ujutro te se pope na goru Sinaj, kako mu je Gospod zapovjedio, i uze u svoju ruku dvije kamene ploče. I Gospod siđe u oblaku, i stade ondje s njim, i proglasi ime Gospodnje. I Gospod prođe ispred njega i proglasi,

Gospodin, Gospodin Bog, milosrdan i milostiv, spor na gnjev i obilan dobrotom i istinom, iskazuje milost tisućama, oprašta bezakonje, prijestup i grijeh, ali krivca nipošto ne ostavlja nekažnjenim; kažnjava bezakonje otaca na djeci i na djeci njihove djece do trećega i četvrtoga koljena.

I Mojsije pohiti te prignu glavu k zemlji i pokloni se. I reče: Ako sam sada našao milost u očima tvojim, o Gospodine, neka Gospodin, molim te, ide posred nas; jer ovo je narod tvrde šije; oprosti našu bezakonje i naš grijeh, i uzmi nas za svoju baštinu. Izlazak 34,1–9.

Drugo davanje Zakona podudara se s pionirskom kartom iz 1850. Prve ploče bile su razbijene, a prva je ploča imala pogrešku u brojkama. Tada je drevni Izrael bio učinjen čuvarom Zakona, a suvremeni je Izrael tada bio učinjen čuvarom Božjega Zakona i zakona Božje proročke Riječi. Kada su dvije ploče prvi put bile uvedene, u taboru je bila doslovna pobuna, a kada je bila uvedena karta iz 1850., u taboru je sazrijevala duhovna pobuna. Abramovo proročanstvo o četvrtom naraštaju ispunilo se po Mojsiju u četvrtom naraštaju, gdje je Bog proširio objavu suda u četvrtom naraštaju u drugoj zapovijedi. Rezani likovi postali su krivotvorina pravoga štovanja Boga, a Božja ljubomora kao obilježje Njegova karaktera bila je povezana sa sudom. Tada je Mojsije promatrao Božju slavu. Vidio je Božju ljubomoru kao sastavni dio Božjega karaktera, kako je predstavljena Njegovim „imenom“, te je izložen odnos između štovatelja i grijeha njihovih otaca.

Kad je Krist prvi put očistio hram, tada su se učenici sjetili da ga je revnost za njegov Dom izjedala. „Revnost“ je riječ „ljubomora“. Božji karakter koji izražava njegovu ljubomoru jest pobuda koja je navela Krista da očisti svoj hram, a proročko obilježje potrebe da se priznaju grijesi vaših otaca kasnije će postati bitan element poziva na pokajanje u sudu „sedam vremena“ iz Levitskog zakonika dvadeset i šest. Abramov „četvrti naraštaj“ poprima sve veću i veću težinu kako se nastavlja kroz saveznu povijest. Knjiga proroka Joela predstavlja vrijeme kasne kiše, koje nastupa u posljednjim danima. Knjiga proroka Joela izlaže svoju poruku na temelju uvođenja poruke o četiri naraštaja, kao teme koja je bila zabilježena u samom prvom koraku Abramova trostrukog saveza s Bogom. Ta tema doseže svoj zaključak u Knjizi proroka Joela.

Jednom u Obećanoj zemlji, Kovčeg saveza nalazio se u Šilu, gdje se opaki i nerazumni veliki svećenik Eli i njegova dva pokvarena sina suprotstavljaju Samuelovu pozivu. Šilo će postati jedna etapa na putovanju Kovčega, koji je bio simbol saveza. Nakon što je Kovčeg bio uporabljen kao simbol rušenja zidina Jerihona, nalazio se u Šilu oko četiri stotine godina, sve do smrti Elija i njegovih opakih sinova. Tada su ga zarobili Filistejci, a potom, kada je David prenio Kovčeg u Jeruzalem, ostvarena je prva slika slavodobitnog ulaska u Jeruzalem. Navedena svrha prenošenja simbola saveza u Jeruzalem bila je ta da je Bog izabrao staviti svoje ime u Jeruzalem, a Njegovo je ime povezano s Njegovom ljubomorom, koja je povezana s Njegovim ljubomornim sudom u četvrtom naraštaju.

U vrijeme nedjeljnoga zakona Gospodin će uzvisiti pobjedonosnu Crkvu iznad svih brežuljaka i gora, a neznabošci će reći: „Dođite, pođimo u Dom Božji.“

I dogodit će se u posljednje dane: gora Doma Gospodnjega bit će utvrđena vrh gora i uzdignuta nad brežuljcima, i svi će narodi pritjecati k njoj. I mnogi će puk poći i reći: Dođite, i uzađimo na goru Gospodnju, u Dom Boga Jakovljeva; i on će nas učiti svojim putovima, i hodit ćemo njegovim stazama. Jer iz Siona će izaći Zakon, i riječ Gospodnja iz Jeruzalema. Izaija 2:2, 3.

Riječ Gospodnja izlazi iz Jeruzalema, jer je ondje izabrao položiti svoje „ime“. Kod Mojsija, „Gospodin siđe u oblaku, i stade ondje s njim, i proglasi ime Gospodnje. I Gospodin prođe ispred njega, i proglasi,

Jahve, Jahve, Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu i obilan dobrotom i istinom, iskazuje milosrđe tisućama, prašta bezakonje, pristup i grijeh, ali krivca nikako ne ostavlja nekažnjenim; kažnjava bezakonje otaca na djeci i na djeci njihove djece do trećega i četvrtoga naraštaja. Izlazak 34,6.7.

Njegovo je „ime“ Njegov karakter, a Božji je karakter duboko složen i duboko jednostavan. Bog je ljubav — to je Njegov karakter, savršeno, ali jednostavno izražen. Abramova savezna istina o „četvrtom naraštaju suda“ bila je proširena „redak po redak“ dodatnim svjetlom druge zapovijedi o četvrtom naraštaju. Zatim Mojsijevo iskustvo proširuje svjetlo povezanosti četvrtog naraštaja s Božjim karakterom, dodajući svjetlo Njegove ljubomore. Nadahnuće je definiralo karakter kao „sjedinjene misli i osjećaje“, ali nas je nadahnuće također obavijestilo da naše misli nisu kao Božje misli. Njegov su karakter Njegove sjedinjene misli i osjećaji, a Njegov karakter ima toliko mnogo vidova koji nadilaze naše jednostavne ljudske misli i osjećaje, da je razlika takva da su Njegove misli više od neba u odnosu na zemlju.

Jer moje misli nisu vaše misli, niti su vaši putovi moji putovi, govori Gospodin. Jer kao što su nebesa viša od zemlje, tako su moji putovi viši od vaših putova i moje misli od vaših misli. Izaija 55,8.9.

Dakle, evo jedne ljudske misli o kojoj valja razmišljati: ako je Božji karakter predstavljen Njegovim imenom, tada je svako očitovanje Božjega imena očitovanje Njegova karaktera. Lav iz Judina plemena zapečaćuje i otpečaćuje svoju proročku Riječ, Palmoni je Divni Brojitelj tajni, koji je ujedno i Korijen iz suhe zemlje, a također i gorući grm, stup ognjeni, arkandeo Mihael, i tako dalje, i tako dalje. Atributi Božjega karaktera, kako su predstavljeni Njegovim raznim imenima,

beskrajni su. „Ljudska misao o kojoj valja razmišljati” jest ovo: uz sva različita očitovanja Božjega karaktera za koja se zna da postoje, koje je značenje toga da je upravo u prvom savezničkom koraku trodijelnoga savezničkog procesa s Abramom „sud četvrtoga naraštaja” temeljna izjava u savezu — koja odražava Njegovo ime?

I reče Abram: Znaj zasigurno da će tvoje potomstvo biti došljaci u zemlji koja nije njihova, i služiti će im; a oni će ih tlačiti četiri stotine godina. Ali i narod kojemu će služiti ja ću suditi; a potom će izaći s velikim blagom. A ti ćeš otići k svojim ocima u miru; bit ćeš pokopan u dobroj starosti. Ali u četvrtom naraštaju vratit će se ovamo; jer bezakonje Amorejaca još nije navršeno. Postanak 15,13–16.

Božji karakter kao suca ljudi i naroda daje ljudima razdoblje kušnje koje je prikazano četirima naraštajima. Bog je sudac, On je milosrdan, On je strpljiv i On privodi sud nad ljudima i narodima kraju u četvrtom naraštaju. Božja temeljna izjava u Njegovu savezu s izabranim narodom uključuje sud četvrtoga naraštaja. Kao što poruka prvoga anđela posjeduje sva obilježja svake od triju pojedinačnih anđeoskih poruka, tako i prvi korak Abramova saveza posjeduje obilježja cijeloga trostrukog saveza. Božje je ime da je On milosrdni sudac, koji sudi u četvrtom naraštaju. Svaki drugi korak u saveznoj povijesti izabranoga naroda nadograđuje se na tome temelju.

Kada se knjiga proroka Joela postavi na buđenje Ponoćnoga vapaja u petom retku, i „novo vino“ bude „ukinuto“ s njihovih usta, uvod u to konačno savezno odvajanje izabranoga saveznog naroda jest temeljna poruka Saveza koja iznosi pobunu saveznoga naroda, koji je potom „iskorijenjen“, kao izvršenu u četvrtome naraštaju. Oni su „iskorijenjeni“ jer nisu razumjeli temeljnu poruku Saveza.

Ta temeljna poruka saveza u četirima stihovima petnaestog poglavlja Postanka jest mjerna šipka—crta suda koja se upotrebljava kada se završna poruka saveza iznosi kao „novo vino” u posljednjim danima. Težina koja je povezana s buđenjem pijanica Efraimovih, kada je „novo vino” „odrezano”, doista se ispravno razumije tek kada se postavi u kontekst objave suda protiv konačnog četvrtog naraštaja buntovnoga izabranog naroda, tijekom razdoblja kušnje kasne kiše.

U Postanku sedamnaest nalazimo drugi korak trostrukoga saveza s Abrahamom:

I Bog reče Abrahamu: Zato drži savez moj, ti i potomstvo tvoje poslije tebe od koljena do koljena. Ovo je savez moj što ćete ga držati, između mene i vas i potomstva tvajega poslije tebe;

Svako muško među vama neka bude obrezano. Obrežite tijelo svoje kože; i to neka bude znak saveza između mene i vas. I svako muško dijete od osam dana neka bude obrezano među vama, u svim vašim naraštajima, bilo da je rođeno u kući, bilo kupljeno za novac od kojega tuđinca koji nije od tvoga potomstva. I onaj koji je rođen u tvojoj kući i onaj koji je kupljen tvojim novcem mora bezuvjetno biti obrezan; i moj će savez biti u vašemu tijelu kao vječni savez. A neobrezano muško, kojemu tijelo njegove kože nije obrezano, neka se ta duša istrijebi iz svojega naroda; prekršio je moj savez. Postanak 17,9–14.

Drugi korak pruža drugo svjedočanstvo simbolu „odstranjenja“. Riječ prevedena kao „odstranjen“ nalazi svoj korijen u životinjama koje je Abram razrezao na polovice u petnaestom poglavlju, a u tom odlomku svatko tko nije obrezan bit će „odstranjen“ iz Saveza. Obrezanje je u povijesti Saveza zamijenjeno krštenjem, gdje je Krist potvrđivao upravo te istine, i zbog toga je On, kao naš primjer, uskrsnuo osmoga dana.

Taj znak trebao se izvršiti osmoga dana, kako je predloženo po osam duša u arci. U drugom je koraku predložena vizualna kušnja: bilo da je riječ o Izraelu koji je birao između proroka Izebele i Ilije prije suda što ga je izvršio Ilija, ili o Danielu, Šadraku, Mešaku i Abed-negu, čije je lice izgledalo ljepše i ugojenije od lica onih koji su jeli kraljevsku hranu; druga je kušnja vizualna. Obrezanje je znak života, a osam duša na arci predstavlja one koji su živjeli, nasuprot onima koji su umrli.

U povijesti Krista, kada je znak Saveza prešao na krštenje, apostol Pavao poslužio se upravo savezničkom poviješću ovih redaka kako bi pokazao veliku promjenu u povijesti Saveza. Upotrijebio je tijelo koje se odsijeca pri obrezanju kao simbol čovjeka u odnosu prema božanstvu te kao simbol čovjekove niže naravi u odnosu prema njegovoj višoj naravi. Pavao je poučavao svoje učenike služeći se Božjom proročkom Riječju, a njegova je svrha kao „onoga koji je izabran“ (kako znači njegovo ime Šaul) bila prepoznati veliku promjenu u povijesti Saveza koju predstavlja prijelaz s doslovnog na duhovni Izrael kao Božji saveznički narod. Izvršavajući djelo koje mu je bilo povjereno, iznio je svoju proročku poruku u kontekstu povijesti Saveza.

Sedamnaesto poglavlje Postanka predstavlja drugi korak triju temeljnih saveznih koraka koji nalaze svoje omega ispunjenje u tri anđela iz Otkrivenja četrnaest. Drugi je korak predstavljen znakom obrezanja, koji predodražuje pečat Božji na sto četrdeset i četiri tisuće, koji su stijeg, što predstavlja vizualni ispit. Tri anđela jesu omega Abrahamova alfa saveza. Treći korak za Abrahama bilo je dvadeset i drugo poglavlje.

I anđeo Gospodnji zazva Abrahama s neba po drugi put, i reče: Sobom sam se zakleo, govori Gospod, jer si to učinio i nisi uskratio svoga sina, svoga jedinca: doista ću te blagoslovom blagosloviti i umnožavanjem ću umnožiti tvoje potomstvo kao zvijezde nebeske i kao pijesak što je na morskoj obali; i tvoje će potomstvo zaposjesti vrata svojih neprijatelja; i u tvom će potomstvu biti blagoslovljeni svi narodi zemlje; jer si poslušao moj glas. Postanak 22:15–18.

Prvi redak poglavlja kaže: „I dogodi se nakon ovih događaja da je Bog iskušao Abrahama i rekao mu: Abrahame! A on reče: Evo me.“ Bog je iskušao Abrahama, označujući tako završnu kušnju prije treće objave saveza. Kada je Abraham prošao kušnju, tada su bila iznesena završna četiri retka trostrukoga Abrahamova saveza. Budući da je Abraham bio „poslušan“ Božjemu glasu, koji je u ovom odlomku Njegov „savezni glas“, Abraham će biti blagoslovljen kao otac narodâ. Treći anđeo jest kušnja, koja poput Abrahama predstavlja kušnju što pokazuje karakter, a karakter se temelji na tome vjerujete li Bogu, kao što je vjerovao Abraham, ili ne. Oni koji prođu kušnju, kao što ju je prošao Abraham, bit će upotrijebljeni da saberu sve narode svijeta. Sedamnaest redaka iz triju poglavlja označavaju savez između Boga i izabranoga naroda; i čineći to predstavljaju alfa povijesti saveza izabranoga naroda, a time ti retci također predstavljaju omega povijesti saveza,

kako je predočena podizanjem sto četrdeset i četiri tisuće.

Koliko bi nas kupilo kuću ili vozilo a da prethodno ne prouči uvjete ugovora? Koliko laodicejskih adventista sedmoga dana zna da se već prvi uvjet njihova savezničkog ugovora s Bogom sastoji u tome da Bog sebe prepoznatljivo objavljuje kao milosrdnoga Boga koji izvršava sud do četvrtoga naraštaja? Tragedija je u tome što oni ne poznaju temeljne istine milleritske povijesti, niti poznaju temeljne istine svojega ispovijedanog saveznog odnosa, i zbog toga oni, poput drevnoga Izraela, ne poznaju vrijeme svojega pohoda. Završetak toga razdoblja pohoda, koje je započelo 11. rujna, nastupa kada se u ponoć bude samo da bi shvatili da su odsječeni.

Nastavit ćemo u sljedećem članku.

„Dana 18. travnja, dva dana nakon što je prizor urušavanja zgrada prošao preda mnom, pošla sam održati zakazani sastanak u crkvi u Carr Streetu, Los Angeles. Dok smo se približavali crkvi, čuli smo dječake prodavače novina kako viču: ‘San Francisco uništen potresom!’ Teška srca pročitala sam prve užurbano otisnute vijesti o toj strašnoj nesreći.

„Dva tjedna kasnije, na našem povratku kući, prošli smo kroz San Francisco i, unajmivši kočiju, proveli sat i pol promatrajući razaranja koje je bilo nanoseno tomu velikom gradu. Zgrade za koje se smatralo da su otporne na katastrofu ležale su u ruševinama. U nekim su slučajevima zgrade bile djelomično utonule u zemlju. Grad je pružao krajnje stravičnu sliku nemoći ljudske domišljatosti da podigne građevine otporne na požar i potres.“

„Po svome proroku Sefaniji Gospodin određuje sudove koje će izvršiti nad zločincima: ‘Sve ću sasvim istrijebiti sa zemlje, govori Gospodin. Istrijebit ću čovjeka i zvijer; istrijebit ću ptice nebeske i ribe morske, i spoticaje zajedno s opakima; i istrijebit ću čovjeka sa zemlje, govori Gospodin.’“

„I dogodit će se u dan žrtve Gospodnje da ću kazniti knezove i sinove kraljeve i sve koji se odijevaju u tuđinsko ruho. U isti dan kaznit ću i sve one koji preskaču prag, koji kuće svojih gospodara pune nasiljem i prijevarom....“

„I dogodit će se u ono vrijeme da ću Jeruzalem pretražiti svjetiljkama i kazniti ljude koji su se slegnuli na svom talogu, koji u svom srcu govore: Gospodin neće učiniti dobro niti će učiniti zlo. Stoga će njihova dobra postati plijen, a njihove kuće pustoš; gradit će kuće, ali neće stanovati u njima; i sadit će vinograde, ali neće piti njihovo vino.

„Blizu je veliki dan Gospodnji, blizu je i žurno dolazi, čak se već čuje glas dana Gospodnjega: ondje će gorko vikati junak. Taj je dan dan gnjeva, dan nevolje i tjeskobe, dan pustošenja i opustošenja, dan tame i mraka, dan oblaka i guste tmine, dan trube i bojnoga poklika protiv utvrđenih gradova i protiv visokih kula. I pustit ću tjeskobu na ljude, te će hodati kao slijepci, jer su sagriješili protiv Gospoda; i krv će njihova biti prolivena kao prah, a tijelo njihovo kao gnoj. Ni njihovo srebro ni njihovo zlato neće ih moći izbaviti u dan gnjeva Gospodnjega; nego će svu zemlju proždrijeti oganj Njegove ljubomore, jer će On brzo dokrajčiti sve koji prebivaju u zemlji.“ Sefanija 1:2, 3, 8–18.

„Bog ne može još dugo odgađati. Već sada Njegovi sudovi počinju padati na neka mjesta, a uskoro će se Njegovo osobito negodovanje osjetiti i na drugim mjestima.”

„Usljedit će niz događaja koji će otkriti da je Bog gospodar prilika. Istina će biti objavljivana jasnim, nedvosmislenim jezikom. Kao narod moramo pripremiti put Gospodinu pod vrhovnim vodstvom Duha Svetoga. Evanđelje se mora naviještati u svojoj čistoći. Tok žive vode treba se produbljivati i širiti na svom putu. Na svim poljima, blizu i daleko, ljudi će biti pozivani od pluga i iz uobičajenijih trgovačkih zanimanja koja uvelike zaokupljaju um, te će biti poučavani u vezi s ljudima od iskustva. Dok budu učili djelotvorno raditi, objavljivat će istinu sa silom. Po najčudesnijem djelovanju božanske providnosti, gore teškoća bit će uklonjene i bačene u more. Vijest koja toliko znači stanovnicima zemlje bit će saslušana i shvaćena. Ljudi će znati što je istina. Djelo će napredovati, naprijed i sve dalje, sve dok cijela zemlja ne bude opomenuta, a tada će doći svršetak.”

„Sve više, kako dani prolaze, postaje očito da su Božji sudovi u svijetu. Ognjem i poplavom i potresom On upozorava stanovnike ove zemlje na svoje skoré približavanje. Približava se vrijeme kada će nastupiti velika kriza u povijesti svijeta, kada će svaki pokret u Božjoj upravi biti promatran s dubokim zanimanjem i neizrecivom strepnjom. U brzom slijedu Božji će sudovi slijediti jedan za drugim — oganj i poplava i potres, s ratom i krvoprolićem.

„O, kad bi narod mogao prepoznati vrijeme svojega pohoda! Mnogi još nisu čuli istinu kušnje za ovo vrijeme. Mnogi su oni s kojima se Duh Božji još uvijek bori. Vrijeme Božjih razornih sudova vrijeme je milosti za one koji nisu imali prilike upoznati što je istina. Gospodin će na njih gledati s nježnošću. Njegovo srce milosrđa ganuto je; Njegova je ruka još uvijek ispružena da spasi, dok su vrata zatvorena za one koji nisu htjeli ući.“

„Božje se milosrđe očituje u Njegovoj dugoj strpljivosti. On zadržava svoje sudove, čekajući da se poruka opomene objavi svima. O, kad bi naš narod osjetio, kao što bi trebao, odgovornost koja počiva na njemu da svijetu uputi posljednju poruku milosti, kako bi se divno djelo izvršilo!“ Testimonies, svezak 9, 94–97.